

รายงานผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.2-3
(ม.6) สาขาวิชาไฟฟ้า ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569

โดย

นายเกรียงศักดิ์ ดอนชัย

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

รายงานผลการประเมินการพัฒนาผู้เรียนด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.2-3 (ม.6) สาขาวิชาไฟฟ้า วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นี้จัดทำขึ้นเพื่อให้เห็นการพัฒนาผู้เรียนด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษา โดยมีการประเมิน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 ประเมินในสัปดาห์ที่ 8 และครั้งที่ 2 ประเมินในสัปดาห์ที่ 15 ของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแบบรายงานนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง ช่วยให้นักศึกษามีการพัฒนาตนเองด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตลอดจนเป็นการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากการปฏิบัติกิจกรรม

เกรียงศักดิ์ ดอนชัย

ผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	๗
สารบัญรูปภาพ	ง
สารบัญตาราง	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 กรอบแนวคิดการศึกษา	2
1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
1.4 ขอบเขตของการศึกษา	3
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	4
บทที่ 2 ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์	6
2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2567	13
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	21
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	21
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน	21
3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือในการประเมิน	25
3.4 การดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูล	26
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
บทที่ 4 ผลของการประเมิน	30
4.1 ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนครั้งที่ 1	30
4.2 ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนครั้งที่ 2	37
4.3 ความคิดเห็นอื่น ๆ จากการสังเกต	39

สารบัญ(ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	40
5.1 สรุปผลการประเมิน	40
5.2 อภิปรายผลการประเมิน	40
5.3 ข้อเสนอแนะ	41
บรรณานุกรม	42

สารบัญรูปภาพ

รูปที่		หน้า
3.1	ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือแบบประเมิน	25
3.2	ขั้นตอนการดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูล	27

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	9
4.1	31
4.2	35
4.3	37

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

การพัฒนาการศึกษาภายใต้กรอบประเทศไทย 4.0 เริ่มด้วยการฝึกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูเปลี่ยนจากครูสอนเป็นพี่เลี้ยง ครูฝึก (Coach) การเรียนแบบบูรณาการสหวิชาการ เชื่อมโยงความรู้กับจินตนาการ เปลี่ยนแปลงไปสู่รูปธรรมให้ผู้เรียนมีทักษะที่ต้องการ เช่น การทำงานร่วมกัน ความคิดสร้างสรรค์ และการสื่อสารที่ดี ซึ่งการจัดการศึกษาต้องสร้างความพอใจให้ผู้เรียน และท้าทายสู่การสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนให้เกิดความอยากเรียน กระทรวงศึกษาธิการได้จัดส่งเสริมสนับสนุนโครงการสำคัญ ได้แก่ ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ การยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษ พัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และเทคโนโลยี พัฒนานักวิจัยหลากหลายสาขา การจัดการเรียนการสอน STEM ซึ่ง STEM เป็นคำย่อจากภาษาอังกฤษของศาสตร์ 4 สาขาวิชา ได้แก่ วิทยาศาสตร์:Science เทคโนโลยี:Technology วิศวกรรมศาสตร์:Engineering และคณิตศาสตร์:Mathematics หมายถึง องค์ความรู้ วิชาการของศาสตร์ทั้งสี่ที่มีความเชื่อมโยงกันในโลกของความเป็นจริงที่ต้องอาศัยองค์ความรู้ต่าง ๆ มาบูรณาการเข้าด้วยกันในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ทิศทางในการสร้างเด็กยุคไทยแลนด์ 4.0 สร้างเด็กและเยาวชนไทยให้มีความรู้ความสามารถ และมีทักษะในการประยุกต์ให้เข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ สร้างความคิดของเด็กและเยาวชนไปสู่ที่ยากขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นความสำเร็จของการยกระดับคุณภาพการศึกษาของชาติ การพัฒนาเด็กต้องพัฒนาทั้งด้านความรู้ และทักษะการเรียนรู้ที่ดีที่สุด คือ การเรียนรู้จากปัญหาจริงที่เกิดขึ้น เรียกว่าเป็น Problem Based Learning เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ใหม่และสิ่งประดิษฐ์ใหม่โดยการใช้กระบวนการทางปัญญา (กระบวนการคิด) กระบวนการทางสังคม (กระบวนการกลุ่ม) และให้ผู้เรียนปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ โดยครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน โดยเพิ่มสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน มีการกำหนดตัวชี้วัดมาให้ เป็นการจัดหลักสูตรที่ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และการเมือง ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่าง ๆ ของโลกยุคปัจจุบัน มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขัน และร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก จุดหมายของหลักสูตร มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย เป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีภารกิจเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิชาชีพทุกระดับอย่างทั่วถึง ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐานที่ดีมีคุณภาพ และวิจัย สร้าง

นวัตกรรมพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับการพัฒนาและการแข่งขันของประเทศ มีครูเป็นผู้นำทางทิศทางการเสริมสร้างให้เกิดแนวทางปฏิบัติที่สามารถเคารพตนเองได้และเป็นผู้แนะนำให้แนวทางที่ดีแก่นักศึกษา ส่วนนักศึกษาควรประพฤติตนเป็นคนดี มีความสนใจตั้งใจรับฟังและปฏิบัติสิ่งที่ดีงาม พร้อมทั้งจะพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่มีคุณค่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ในตนเอง โดยเน้นผู้เรียนมีความ สามารถด้านดี เก่ง มีความสุข ตามแผนเสริมสร้างบุคลิกภาพความรับผิดชอบต่อสังคม และการประกันคุณภาพ มาตรฐานที่ 3 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม มีความรับผิดชอบและเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ตัวบ่งชี้ที่ 3.5 มีส่วนร่วมในกิจกรรม/โครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม พัฒนาชุมชน และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์การบริหารงานของวิทยาลัย จึงได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการประเมินคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยได้บูรณาการจากคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ(ประกอบด้วย 1. ความขยัน 2. ความประหยัด 3. ความซื่อสัตย์ 4. ความมีวินัย 5. ความสุภาพ 6. ความสะอาด 7. ความสามัคคี 8. ความมีน้ำใจ) ของกระทรวงศึกษาธิการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน 13 ประการ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (1. มีมนุษยสัมพันธ์ 2. ความมีวินัย 3. ความรับผิดชอบ 4. ความซื่อสัตย์สุจริต 5. ความเชื่อมั่นในตนเอง 6. การประหยัด 7. ความสนใจใฝ่รู้ 8. การละเว้นสิ่งเสพติดและการพนัน 9. ความรักสามัคคี 10. ความกตัญญูกตเวที 11. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 12. การพึ่งตนเอง 13. ความอดกลั้น) สังเคราะห์ได้ 6 ประการ ได้แก่ มีวินัย ความสนใจใฝ่รู้ จรรยาบรรณวิชาชีพ อยู่อย่างพอเพียง ทำงานเป็นทีม และมีจิตสาธารณะ เพื่อใช้สำหรับนักศึกษาทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ผู้ศึกษาในฐานะครูผู้สอนจึงได้มีแนวคิดที่จะศึกษาและดำเนินการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาไฟฟ้า ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 เพื่อให้การพัฒนา คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้สำเร็จการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยกระบวนการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดจึงได้กำหนดคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม คุณลักษณะอันพึงประสงค์และพฤติกรรมบ่งชี้ที่ครูผู้สอนสามารถสังเกตได้ขณะทำการสอน

1.2 กรอบแนวคิดของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาไฟฟ้า ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 ของวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยดำเนินการตามกรอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 6 ประการ ได้แก่ มีวินัย ความสนใจใฝ่รู้ จรรยาบรรณวิชาชีพ อยู่อย่างพอเพียง ทำงานเป็นทีม และมีจิตสาธารณะ

1.3 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.3.1 เพื่อให้ครูผู้สอน ครูที่ปรึกษา นำข้อมูลไปพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความรู้คู่คุณธรรม มีคุณลักษณะที่ดีสำหรับการดำรงชีวิตในสังคม

1.3.2 เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษา ได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องจากการประเมินพฤติกรรม คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.3.3 เพื่อประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)) ชั้นปีที่ 2-3 (ม.6) สาขาวิชาไฟฟ้า วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนได้กำหนดขอบเขตของการศึกษา ดังนี้

1.4.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาไฟฟ้า ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 จำนวน 141 คน

1.4.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)) ชั้นปีที่ 2-3 (ม.6) สาขาวิชาไฟฟ้า วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 21 คน

1.4.3 ด้านแบบประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คือ แบบประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ประกอบด้วย

- มีวินัย
- ความสนใจใฝ่รู้
- จรรยาบรรณวิชาชีพ
- อยู่อย่างพอเพียง
- ทำงานเป็นทีม
- มีจิตสาธารณะ

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 ผู้สอนสามารถนำข้อมูลไปวางแผน พัฒนา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนให้สอดคล้องและเหมาะสมตามความจำเป็นของแต่ละเนื้อหาวิชา

1.5.2 นำข้อมูลไปพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.5.3 สามารถปรับปรุง พัฒนาเครื่องมือในการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย และสามารถนำเครื่องมือไปใช้ในการประเมินระดับอื่น ๆ

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง คุณสมบัติหรือพฤติกรรมที่นักศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดไว้ว่า พึงมีปฏิบัติในการดำเนินชีวิตและเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางของการดำเนินชีวิต หรือสิ่งที่คนส่วนใหญ่เห็นว่ามีคุณค่าน่ายกย่องและยึดถือในการดำเนินชีวิต

1.6.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 6 ประการ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงามทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ โดยถือปฏิบัติเป็นประจำและเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งทางปฏิบัติต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคม ดังนี้

1) ความสนใจใฝ่รู้ คิดริเริ่มสร้างสรรค์ หมายถึง บุคคลที่มีความกระตือรือร้นตั้งใจ มุ่งมั่นในการเรียน ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์สืบค้นข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียนจนบันทึกและสรุปองค์ความรู้

2) จรรยาบรรณในวิชาชีพ หมายถึง ประมวลมาตรฐานความประพฤติที่ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องประพฤติปฏิบัติ เป็นแนวทางให้ผู้ประกอบวิชาชีพปฏิบัติอย่างถูกต้องเพื่อผดุงเกียรติและสถานะ ของวิชาชีพนั้นก็ได้ผู้กระทำผิดจรรยาบรรณ จะต้องได้รับโทษโดยว่ากล่าว ตักเตือน ถูกพักงาน หรือถูกยกเลิกใบประกอบวิชาชีพได้

3) ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผลรวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการมีผลกระทบใด ๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในการนำวิชาการต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน

4) ความมีวินัย หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการควบคุมความประพฤติทางกายของตนเองโดยให้เป็นไปตามเป้าหมายหรือความต้องการที่วางไว้ พฤติกรรมที่ไม่ทำความยุ่งยาก ปฏิบัติเพื่อประโยชน์สุขของตนเองและส่วนรวมเป็นแบบแผนอันหนึ่งอันเดียวกันจะได้อยู่ร่วมกันด้วยความสุขสบาย ไม่กระทบกระทั่งซึ่งกันและกันให้ห่างไกลจากความชั่วทั้งหลาย

5) การทำงานเป็นทีม หมายถึง การร่วมกันทำงานของสมาชิกที่มากกว่า 1 คน โดยที่สมาชิกทุกคนนั้นจะต้องมีเป้าหมายเดียวกันจะทำ อะไรแล้วทุกคนต้องยอมรับร่วมกัน มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน

6) จิตอาสา หรือ มีจิตสาธารณะ” ยังหมายรวมถึง จิตของคนที่รู้จักความเสียสละ ความร่วมมือ ร่วมใจ ในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม จะช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ช่วยกันพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อเป็นหลักในการดำเนินชีวิต ช่วยแก้ปัญหาและสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์สุขแก่สังคม

1.6.3 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาไฟฟ้า วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย

1.6.4 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2567 หมายถึง หลักสูตรที่สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เปิดทำการสอนในระดับอาชีวศึกษาเป็นระยะเวลา 2 ปีการศึกษา โดยผู้เรียนต้องจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประถมศึกษา หรือสาขาวิชาอื่นหรือมัธยมศึกษาตอนปลาย (ตรง) หรือเทียบเท่า ที่ไม่มีพื้นฐานวิชาชีพ จะต้องเรียนรายวิชาพื้นฐานวิชาชีพ

1.6.5 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หมายถึง หน่วยงานของราชการที่จัดตั้งตามกฎหมายกระทรวง กำหลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการ กระทรวงศึกษาธิการ จัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

บทที่ 2

ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษานี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาไฟฟ้าวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2567
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ความสำคัญของคุณธรรม จริยธรรม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดไว้ว่าคุณธรรม จริยธรรม เป็นคำที่ใช้ควบคู่กันไปจนเข้าใจว่าเป็นคำที่หมายถึงคนที่มีคุณธรรมสูงต้องมีจริยธรรมสูงตามไปด้วย แต่ความเป็นจริงคนที่มีคุณธรรมสูงอาจจะมีจริยธรรมต่ำก็ได้ คำสองคำนี้จึงใช้แทนกันไม่ได้จากคำกล่าวดังกล่าวผู้ศึกษาได้รวบรวมความหมายของคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งนักวิชาการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้ (กรมอาชีวศึกษา, 2546)

2.1.1 ความหมายของคุณธรรมและจริยธรรม มีผู้ให้ความหมายคำว่าคุณธรรม ไว้ในทัศนะต่าง ๆ กัน ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546) ให้ความหมายไว้ว่า คุณธรรม หมายถึงสภาพคุณงามความดี

สุนน อมรวิวัฒน์ และคณะ (2540) ได้อธิบายว่า คุณธรรม หมายถึง ความดีงามในจิตใจซึ่งทำให้เคยชินประพฤติดี ผู้มีคุณธรรมดี คือ ผู้มีความเคยชินประพฤติดีด้วยความรู้สึกลงในทางดีงาม การกระทำของคนที่ทำไปโดยไม่มีความรู้สึกไม่มีการตัดสินใจ เช่น การกระทำของคนปัญญาอ่อนเป็นแต่เพียงพฤติกรรม ยังไม่ถือเป็นความประพฤติ พฤติกรรมที่มั่นคงมีธรรมเข้าแทรกแซง คือมีความสำนึกและมีการตัดสินใจถึงจะถือเป็นความประพฤติ แต่ถ้าเพียงประพฤติดีเพราะมีการตัดสินใจเฉพาะหน้าชั่วครั้งชั่วคราว ไม่แน่ว่าจะมีคุณธรรมจะต้องมีความเคยชินประพฤติดีด้วยความรู้สึกลงในทางดีงาม จึงเรียกได้ว่ามีคุณธรรม

ประกาศรี สี่ห้าไฟ (2535) คุณธรรม หมายถึง หลักธรรมจริยาที่สร้างความรู้สึกลงในทางดีชอบชั่วดีทางศีลธรรม มีคุณงามความดีภายในจิตใจจนเต็มเปี่ยมไปด้วยความสุข ความยินดี การ

กระทำที่ดีย่อมได้รับผลของความดี คือ ความชื่นชมยกย่องในขณะที่การกระทำชั่วย่อมได้รับผลของความชั่ว คือ ความเจ็บปวดหรือความทุกข์ต่าง ๆ

กิริติ บุญเชื้อ (2551) ได้ให้ความหมายของคุณธรรมไว้ว่า หมายถึง วิธีแห่งความดีงามในการดำรงชีวิตเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพที่ยังอยู่ในส่วนลึกของมนุษย์ยิ่งมีคุณธรรมมากเท่าใดก็จะมีแนวโน้มเอียงในการทำความดีมากขึ้น

จากความหมายของคุณธรรมที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่าคุณธรรม หมายถึง คุณงามความดีที่สั่งสมอยู่ในจิตใจในมนุษย์โดยผ่านประสบการณ์จากการได้สัมผัสซึ่งจะแสดงออกมาโดยการกระทำทางกาย วาจา และจิตใจของแต่ละบุคคลเป็นสิ่งที่มิประโยชน์ต่อตนเองผู้อื่นและสังคม

วิทย์ วิศทเวทย์ (2540) อธิบายว่า จริยธรรม คือ ความประพฤติตามค่านิยมที่พึงประสงค์ โดยใช้วิชาจริยศาสตร์ศึกษาพฤติกรรมด้านคุณค่า สามารถวิเคราะห์ค่านิยมที่เป็นคู่กัน สามารถแยกแยะได้ว่าสิ่งใดดีควรกระทำ และสิ่งใดควรละเว้น

สาโรช บัวศรี (2549) จริยธรรม คือ หลักความประพฤติที่อบรมกิริยา และปลูกฝังลักษณะนิสัยให้อยู่ในครรลองของคุณธรรมหรือศีลธรรม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2546) ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ว่า หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ

พระมหาอดิศร ถิรสีโล (2540) ได้ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ว่า หมายถึง คุณธรรมที่แสดงออกทางร่างกายในลักษณะที่งดงามอันเป็นสิ่งที่ดีถึงประสงค์ของสังคม จริยธรรมจะมีได้ต้องปลูกฝังฝึกหัดโดยเริ่มจากการปลูกฝังคุณธรรม

จากความหมายดังกล่าวมาพอสรุปได้ว่า จริยธรรม หมายถึง พฤติกรรมในการประพฤติปฏิบัติตนในสิ่งที่ควรปฏิบัติที่ดีงามเหมาะสมและเป็นที่นิยมชมชอบหรือยอมรับของสังคมเพื่อความสันติสุขแห่งตนเองและความสงบเรียบร้อยของสังคมส่วนรวม

2.1.2 คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ กระทรวงศึกษาธิการประกาศนโยบายเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา โดยยึดคุณธรรม นำความรู้สร้างความตระหนักสำนึกในคุณค่าของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความสมานฉันท์ สันติวิธี วิถีประชาธิปไตย พัฒนาคนโดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบัน ศาสนาและสถาบันการศึกษา โดยมีจุดเน้นเพื่อพัฒนาเยาวชนให้เป็นคนดี มีความรู้ และอยู่ดีมีสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2543)

ดังนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนดังกล่าวมีความชัดเจน เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ที่ควรเร่งปลูกฝังประกอบด้วย

1) ขยัน หมายถึง ความตั้งใจ เพียรพยายามทำหน้าที่การทำงานอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมออดทน ความขยันต้องปฏิบัติควบคู่กับการใช้สติปัญญา แก้ปัญหาจนเกิดผลสำเร็จ ผู้ที่มีความขยัน คือ

ผู้ที่ตั้งใจทำงานอย่างจริงจังต่อเนื่องในเรื่องที่ถูกที่ควรเป็นคนสูงส่ง มีความพยายาม ไม่ท้อถอย กล้าเผชิญอุปสรรค รักงานที่ทำ ตั้งใจทำหน้าที่อย่างจริงจัง

2) ประหยัด หมายถึง การรู้จักเก็บออม ถนอมใช้ทรัพย์สินสิ่งของแต่พอควรพอประมาณให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า ไม่ฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อ ผู้ที่มีความประหยัด คือ ผู้ที่ดำเนินชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย รู้จักฐานะการเงินของตน คิดก่อนใช้ คิดก่อนซื้อ เก็บออม ถนอมใช้ทรัพย์สินสิ่งของอย่างคุ้มค่า รู้จักทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายของตนเองอยู่เสมอ

3) ความซื่อสัตย์ หมายถึง ประพฤติตรงไม่เอินเอียง ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม มีความจริงใจ ปราศจากความรู้สึกลำเอียง หรืออคติ ผู้ที่มีความซื่อสัตย์ คือ ผู้ที่มีความประพฤติตรงต่อหน้าที่ ต่อวิชาชีพ ตรงต่อเวลา ไม่ใช้เล่ห์กลคดโกงทั้งทางตรงและทางอ้อมรับรู้หน้าที่ของตนเองและปฏิบัติอย่างเต็มที่ถูกต้อง

4) มีวินัย หมายถึง การยึดมั่นในระเบียบแบบแผน ข้อบังคับและข้อปฏิบัติ ซึ่งมีทั้งวินัยในตนเองและวินัยต่อสังคม ผู้ที่มีวินัย คือ ผู้ที่ปฏิบัติตามในขอบเขต กฎ ระเบียบของสถานศึกษา สถาบัน/องค์กร/สังคม และประเทศ โดยที่ตนเองยินดีปฏิบัติตามอย่างเต็มใจและตั้งใจ

5) สุขภาพ หมายถึง เรียบร้อย อ่อนโยน ละมุนละม่อม มีกิจกรรมารยาทที่งดงาม มีสัมมาคารวะ ผู้ที่มีความสุขภาพคือ ผู้ที่อ่อนน้อมถ่อมตนตามสถานภาพและกาลเทศะ ไม่ก้าวร้าว รุนแรง วางอำนาจข่มผู้อื่น ทั้งโดยวาจาและท่าทาง แต่ในเวลาเดียวกันยังคงมีความมั่นใจในตนเอง เป็นผู้มีมารยาท วางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย

6) สะอาด หมายถึง ปราศจากความมัวหมองทั้งกาย ใจ และสภาพแวดล้อม ความผ่องใส เป็นที่เจริญตาทำให้เกิดความสบายใจแก่ผู้พบเห็น ผู้มีความสะอาด คือ ผู้รักษาร่างกาย ที่อยู่อาศัย สิ่งแวดล้อมถูกต้องตามสุขลักษณะ ผีกลฉินจิตใจให้ชุ่มฉ่ำจึงมีความแจ่มใสอยู่เสมอ

7) สามัคคี หมายถึง ความพร้อมเพียงกัน ความกลมเกลียวกัน ความปรองดองกัน ร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามที่ต้องการเกิดงานการอย่างสร้างสรรค์ปราศจากการทะเลาะวิวาท ไม่เอารัดเอาเปรียบกัน เป็นการยอมรับความมีเหตุผล ยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางความคิด ความหลากหลายในเรื่องเชื้อชาติ ความกลมเกลียวกันในลักษณะเช่นนี้เรียกอีกอย่างว่า ความสมานฉันท์ ผู้ที่มีความสามัคคี คือ ผู้ที่เปิดใจกว้างรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รับบทบาทของตนทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความมุ่งมั่นต่อการรวมพลัง ช่วยเหลือเกื้อกูลกันเพื่อให้การงานสำเร็จลุล่วง แก้ปัญหาและขัดความขัดแย้งได้ เป็นผู้ที่มีเหตุผลยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม ความคิดความเชื่อ พร้อมที่จะปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติ

8) มีน้ำใจ หมายถึง ความจริงใจที่ไม่เห็นแก่เพียงตัวเองหรือเรื่องของตัวเองแต่เห็นอกเห็นใจเห็นคุณค่าในเพื่อนมนุษย์ มีความเอื้ออาทรเอาใจใส่ ให้ความสนใจในความต้องการ ความจำเป็น ความทุกข์สุขของผู้อื่น และพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน ผู้ที่มีน้ำใจ คือ ผู้ให้

และผู้อาสาช่วยเหลือสังคม รู้จักแบ่งปัน เสียสละความสุขส่วนตน เพื่อทำประโยชน์แก่ผู้อื่นและเข้าใจ เห็นใจ ผู้ที่มีความเดือดร้อน อาสาช่วยเหลือสังคมด้วยร่างกาย สติปัญญา ลงมือปฏิบัติการเพื่อ บรรเทาปัญหา หรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งดีงามให้เกิดขึ้นในชุมชน

2.1.3 คุณธรรม จริยธรรม ที่พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์

การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ที่สามารถพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ นักศึกษาด้านอาชีวศึกษา ตามกระบวนการเรียนการสอนต้องบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งกรม อาชีวศึกษา (กรมอาชีวศึกษา, 2546) ได้กำหนดคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์พร้อม ทั้งระบุพฤติกรรมบ่งชี้ที่ครูผู้สอนสามารถสังเกตได้ขณะทำการสอน ดังตารางที่ 2.1 ดังนี้

ตารางที่ 2.1 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาด้านอาชีวศึกษา

คุณธรรม จริยธรรม และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์	พฤติกรรมบ่งชี้
1. มีมนุษยสัมพันธ์	1.1 แสดงกิริยาท่าทางสุภาพ
	1.2 พูดจาสุภาพ
	1.3 ช่วยเหลือผู้อื่น
	1.4 ไม่เอาเปรียบผู้อื่น
	1.5 ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น
	1.6 ให้ความร่วมมือกับผู้อื่น
	1.7 ยอมรับความสามารถของผู้อื่น
	1.8 ร่วมรับผิดชอบผลงานของกลุ่ม
	1.9 ชื่นชมยินดีเมื่อผู้อื่นประสบความสำเร็จ
	1.10 เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
2. ความมีวินัย	2.1 แต่งกายถูกต้องตามระเบียบและข้อตกลง
	2.2 ตรงต่อเวลา
	2.3 รักษาสาธารณสมบัติ สิ่งแวดล้อม
	2.4 เข้าร่วมกิจกรรมที่ครูผู้สอนกำหนด
	2.5 ปฏิบัติตามกฎระเบียบ
	2.6 เคารพสิทธิเสรีภาพของผู้อื่นหรือสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน
	2.7 ไม่ประพฤติผิดศีลธรรมอันดี

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

คุณธรรม จริยธรรม และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์	พฤติกรรมบ่งชี้
3. ความรับผิดชอบ	3.1 มีการเตรียมความพร้อมในการเรียนและการปฏิบัติงาน
	3.2 การปฏิบัติงานถูกต้องตามขั้นตอนที่เหมาะสม
	3.3 ปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจ
	3.4 ปฏิบัติงานด้วยความละเอียดรอบคอบ
	3.5 ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จตามกำหนด
	3.6 มีความเพียรพยายามในการเรียนและการปฏิบัติงาน
	3.7 ไม่เพิกเฉยต่อสิทธิและหน้าที่ของตนเอง
4. ความซื่อสัตย์สุจริต	4.1 ไม่พูดเท็จ
	4.2 ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาแอบอ้างเป็นของตนเอง
	4.3 ไม่ทุจริตในการสอบ
	4.4 ไม่ลักขโมย
5. ความเชื่อมั่นในตนเอง	5.1 กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
	5.2 กล้าหักท้วงในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง
	5.3 กล้ายอมรับความจริง
	5.4 เสนอตัวเข้าแข่งขันหรือทำงานท้าทาย
	5.5 กล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้อง
6. ประหยัด	6.1 ใช้ทรัพยากร เช่น เงิน เวลา วัสดุ ฯลฯ ทั้งของตนเอง และส่วนรวมอย่างคุ้มค่า
	6.2 ใช้ทรัพยากร เช่น น้ำ ไฟ ฯลฯ อย่างประหยัด
7. ความสนใจใฝ่รู้	7.1 ชอบศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
	7.2 ชอบซักถามปัญหาข้อสงสัย
	7.3 แสวงหาประสบการณ์และค้นหาความรู้ใหม่ ๆ
	7.4 มีความกระตือรือร้นในการเฝ้าหาความรู้ใหม่
8. การละเว้นสิ่งเสพติดและการ พนัน	8.1 ไม่สูบบุหรี่
	8.2 ไม่ดื่มสุราและของมึนเมา
	8.3 ไม่เสพสิ่งเสพติดอื่น ๆ

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

คุณธรรม จริยธรรม และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์	พฤติกรรมบ่งชี้
	8.4 ไม่เล่นการพนัน
9. ความรักสามัคคี	9.1 ไม่ทะเลาะวิวาท
	9.2 ร่วมมือในการทำงาน
10. ความกตัญญู	10.1 ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน
	10.2 มีสัมมาคารวะต่อครู
	10.3 อาสาช่วยเหลืองานครู
11. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	11.1 คิดสิ่งใหม่ ๆ ที่เกิดประโยชน์
	11.2 ทำในสิ่งที่มีประโยชน์ที่คนอื่นไม่เคยทำ
	11.3 พัฒนางานอยู่เสมอ
12. การพึ่งตนเอง	12.1 สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้
	12.2 สามารถทำงานได้ลุล่วงภายใต้ข้อกำหนด
	12.3 หารายได้ระหว่างเรียนโดยสุจริตและถูกต้องตาม ทำนองคลองธรรม
13. ความอดกลั้น	13.1 มีสติ และสามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี
	13.2 ควบคุมกิริยามารยาทในสถานการณ์ที่ไม่ถึงประสงค์

จากคุณลักษณะอันพึงประสงค์และพฤติกรรมบ่งชี้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนดขึ้น สามารถให้ความหมายได้ดังนี้ (กรมอาชีวศึกษา, 2546)

○ มนุษย์สัมพันธ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ของมนุษย์ด้วยการมีเมตตาสื่อถึงกัน เพื่อให้ได้มาซึ่งความยอมรับนับถือ ความไว้วางใจ สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นผู้ที่จะมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีนั้นย่อมไม่หวังผลตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้นและนำไปใช้ให้เหมาะสมและถูกกาลเทศะกับสภาพแวดล้อมในสังคมด้วย

○ ความมีวินัย หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการที่จะควบคุมพฤติกรรมของตนเอง โดยให้เป็นไปตามเป้าหมายหรือความต้องการที่วางไว้ พฤติกรรมที่ไม่ทำความยุ่งยากต่อตนเอง ไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น ต่อระเบียบ กฎเกณฑ์ของสังคม และบุคคลนั้นสามารถควบคุมตนเองและปฏิบัติตนเพื่อประโยชน์สุขของตนเองและส่วนรวม

○ ความรับผิดชอบ หมายถึง การมีความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การงานให้บรรลุความสำเร็จตามความมุ่งหมายยอมรับผลการกระทำนั้น และพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น สำหรับการปลูกฝังและสร้างค่านิยมเรื่องความรับผิดชอบในระดับอาชีวศึกษา มุ่งเน้นให้นักศึกษาปฏิบัติหน้าที่การงานของตนเองที่เกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน สถานศึกษา ครอบครัว และสังคมให้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดีและพยายามปรับปรุงงานและวิธีปฏิบัติงานให้ดีขึ้น

○ ความซื่อสัตย์สุจริต หมายถึง การมีความซื่อตรง มีความซื่อสัตย์ มีความจริงใจต่อผู้อื่น คนเราอยู่ร่วมกันต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตและจริงใจต่อกัน ไม่เป็นคนคดในช่องอกในกระดุก ไม่มีลับลมคมในต่อกัน พูดคำใดต้องมีดังที่พูด ไม่โกหกหลอกลวงกัน ความอย่างใจจริงเป็นอย่างไรต้องพูดแสดงออกไปตามความจริง

○ ความเชื่อมั่นในตัวเอง หมายถึง ความเชื่อมั่นตนเองและรู้คุณค่าตัวเองเป็นส่วนสำคัญในการดำเนินชีวิต ลำพังความคิดอย่างเดียวไม่สามารถสร้างความมั่นใจในตัวเองได้ ความมั่นใจจะกระพือต่อการตัดสินใจ ความเชื่อมั่นในตัวเองจะช่วยให้แก้ไขสถานการณ์ให้ผ่านไปด้วยดี

○ การประหยัด หมายถึง การใช้จ่ายเฉพาะในสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น ซึ่งการประหยัดจะอยู่ตรงกลางระหว่างคำว่าตระหนี่กับฟุ่มเฟือย คือถ้าตระหนี่ก็หมายถึงการไม่ยอมใช้จ่ายแม้ในสิ่งที่จำเป็น ส่วนคำว่าฟุ่มเฟือยก็หมายถึงการใช้จ่ายที่เกินจำเป็น การประหยัดจึงเป็นทางสายกลางของการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง

○ ความสนใจใฝ่รู้ หมายถึง บุคคลที่มีความกระตือรือร้นตั้งใจมุ่งมั่นในการเรียนรู้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ สืบค้นข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน จัดบันทึกและสรุปองค์ความรู้

○ การละเว้นสิ่งเสพติด คือ ไม่เสพไม่ยุ่งเกี่ยวกับสารหรือยาที่อาจเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากธรรมชาติ หรือจากการสังเคราะห์ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยการกิน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการใด ๆ แล้วจะทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ

○ ความสามัคคี หมายถึง สิ่งที่อยู่ขัดแย้งซึ่งกันและกัน บ้างก็ต้องปรองดองกันเสียสละหาทางออกโดยที่ไม่ทะเลาะเบาะแว้งกัน เพราะความสามัคคีเป็นกำลังอย่างสูงสุดของหมู่ชน

○ ความกตัญญู หมายถึง ความเป็นผู้มีใจกระจำ มีสติ มีปัญญาบริบูรณ์ รู้อุปการคุณที่ผู้อื่นกระทำแล้วแก้ตน ผู้ใดก็ตามที่ทำคุณแก่ตนแล้วไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ตาม เช่น เลี้ยงดูสั่งสอน ให้ที่พัก ให้งานทำ ฯลฯ ย่อมระลึกถึงด้วยความซาบซึ้งอยู่เสมอ ไม่ลืมอุปการคุณนั้นเลย

○ ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง เป็นการค้นคิดสิ่งประดิษฐ์หรือวิธีการใหม่ ๆ จากการศึกษาทดลองทำให้จินตนาการเป็นจริงขึ้น เป็นความคิดอเนกนัยซึ่งเป็นความคิดที่กว้างไกลสลับซับซ้อนมีหลายแง่มุม หลายรูปแบบ ความคิดในลักษณะนี้จะนำไปสู่การคิดประดิษฐ์สิ่งแปลกใหม่ หรือแก้ไขปัญหา

ยาก ๆ ได้สำเร็จเป็นจินตนาการหรือความฝัน ซึ่งมีความสำคัญกว่าความรู้และเป็นบ่อเกิดของการแสวงหาความรู้มาพิสูจน์จินตนาการ

○ การพึ่งตนเอง หมายถึง ความสามารถในการดำรงตนเองอยู่ได้อย่างอิสระ มั่นคง สมบูรณ์ ซึ่งการพึ่งตนเองได้นั้นมีทั้งในระดับบุคคล และชุมชน การพึ่งตนเองต้องสามารถปรับเปลี่ยนไปตามเวลา เพื่อให้เกิดความเหมาะสม สอดคล้อง และสมดุล

○ ความอดทน อดกลั้น หมายถึง การรักษาปกติภาวะของตนไว้ได้ ไม่ว่าจะถูกระทบกระทบทั้งด้วยสิ่งอันเป็นที่พึงปรารถนา หรือไม่พึงปรารถนาก็ตาม มีความมั่นคงหนักแน่นและแก้ปัญหาด้วยโดยใช้สติปัญญาที่มีความรอบคอบ

2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2567

2.2.1 หลักการของหลักสูตร

1) เป็นหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อพัฒนากำลังคนระดับเทคนิคให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ สามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและประกอบอาชีพอิสระ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติเป็นไปตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และกรอบคุณวุฒิวิชาชีพศึกษาแห่งชาติ

2) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้เลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง เน้นสมรรถนะด้วยการปฏิบัติจริง สามารถเลือกวิธีการเรียนตามศักยภาพและโอกาสของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเทียบโอนผลการเรียนสะสมผลการเรียน เทียบความรู้และประสบการณ์จากแหล่งวิทยาการ สถานประกอบการและสถานประกอบอาชีพอิสระ

3) เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้สำเร็จการศึกษามีสมรรถนะในการประกอบอาชีพ มีความรู้เต็มภูมิ ปฏิบัติได้จริง มีความเป็นผู้นำและสามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี

4) เป็นหลักสูตรที่สนับสนุนการประสานความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างหน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

5) เป็นหลักสูตร ที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น มีส่วนในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

2.2.2 จุดหมายของหลักสูตร

1) เพื่อให้มีความรู้ทางทฤษฎีและเทคนิคเชิงลึกภายใต้ขอบเขตของงานอาชีพ มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อใช้ในการดำรงชีวิตและงานอาชีพ สามารถศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

2) เพื่อให้มีทักษะและสมรรถนะในงานอาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ สามารถบูรณาการความรู้ ทักษะจากศาสตร์ต่าง ๆ ประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

3) เพื่อให้มีปัญญา มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ วางแผน บริหารจัดการ ตัดสินใจ แก้ปัญหา ประสานงานและประเมินผลการปฏิบัติงานอาชีพ มีทักษะการเรียนรู้ แสวงหาความรู้และแนวทางใหม่ ๆ มาพัฒนาตนเองและประยุกต์ใช้ในการสร้างงาน ให้สอดคล้องกับวิชาชีพและการพัฒนางานอาชีพอย่างต่อเนื่อง

4) เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมุ่งมั่นและภาคภูมิใจในงานอาชีพ รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี และมีความภาคภูมิใจในตนเองต่อการเรียนวิชาชีพ

5) เพื่อให้บุคลิกภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพสมบูรณ์ แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับการปฏิบัติในอาชีพนั่น ๆ

6) เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ต่อต้านความรุนแรงและสารเสพติด ทั้งในการทำงานการอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว องค์กร ท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม

7) เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ โดยเป็นกำลังสำคัญในด้านการผลิตและให้บริการ

8) เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดี ตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

มาตรฐานวิชาชีพของสาขาวิชาไฟฟ้ากำลังมีดังนี้

- สื่อสารทางเทคนิคในงานอาชีพ
- จัดการระบบฐานข้อมูลในงานอาชีพและเขียนโปรแกรม
- แก้ปัญหาโดยใช้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และกระบวนการ
- จัดการควบคุมและพัฒนาคุณภาพงาน
- แสดงบุคลิกภาพและคุณลักษณะของช่างเทคนิค
- เขียนแบบไฟฟ้า
- วิเคราะห์วงจรไฟฟ้า
- ทดสอบเครื่องกลไฟฟ้า
- ควบคุมงานไฟฟ้า
- ออกแบบและติดตั้งไฟฟ้า

- ซ่อมสร้างอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- ควบคุมอุปกรณ์ขับเคลื่อนด้วยระบบนิวแมติกส์และไฮดรอลิกส์
- ทดสอบและวิเคราะห์เครื่องกลไฟฟ้า
- ติดตั้งเครื่องไฟฟ้า
- ควบคุมเครื่องกลไฟฟ้า
- ซ่อมและบำรุงรักษาเครื่องกลไฟฟ้า

2.2.3 หลักสูตรรายวิชาการออกแบบระบบไฟฟ้า

ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2567 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาไฟฟ้า กำหนดให้วิชาการออกแบบระบบไฟฟ้า รหัสวิชา 30104-2002 จำนวน 3 หน่วยกิต เวลา 5 ชั่วโมง เป็นวิชาชีพสาขาวิชาที่ต้องศึกษาตามหลักสูตร โดยมีรายละเอียดดังนี้

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. เข้าใจหลักการมาตรฐาน การออกแบบระบบไฟฟ้า
2. คำนวณ กระแส แรงดัน กำลังไฟฟ้า ในระบบไฟฟ้า
3. มีกิจนิสัยในการทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วยความประณีต รอบคอบ และปลอดภัย

สมรรถนะรายวิชา

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับมาตรฐาน การออกแบบระบบไฟฟ้า
2. เลือกใช้ วัสดุ อุปกรณ์ ในงานติดตั้งไฟฟ้า
3. เลือกใช้อุปกรณ์ ในงานป้องกันระบบไฟฟ้า

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาเกี่ยวกับกฎมาตรฐานทางไฟฟ้า บริภัณฑ์ไฟฟ้า แผงสวิตช์และการติดตั้ง ระยะห่างในการปฏิบัติงาน สายไฟฟ้าและการใช้งาน การต่อลงดิน การออกแบบ ระบบไฟฟ้าภายในอาคาร การเดินสายอุปกรณ์ประกอบการเดินสาย มอเตอร์ไฟฟ้า หม้อแปลงไฟฟ้า เครื่องเชื่อมไฟฟ้า เครื่องกำเนิดไฟฟ้าสำรอง ระบบไฟฟ้าภายในโรงงาน การปรับปรุงตัวประกอบกำลังไฟฟ้า การป้องกันฟ้าผ่าสำหรับสิ่งปลูกสร้าง

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 งานวิจัยในประเทศ

ประสิทธิ์ นวลศรี (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบคุณภาพ และเพื่อหาแนวทาง

การพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยการเก็บข้อมูลของนักศึกษา ผู้ปกครอง ครูผู้สอนมา วิเคราะห์ และเปรียบเทียบ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบประเมินตนเองของสถานศึกษาด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์และแบบสัมภาษณ์ ใช้สถิติร้อยละ และการแจกแจงความถี่ ผลการวิเคราะห์ พบว่า

1. ระดับคุณภาพด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักศึกษาอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง

2. แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักศึกษา คือ ผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนทุกคนต้องปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดี ส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมและสร้างความตระหนักแก่นักศึกษาทราบถึงคุณค่าและประโยชน์ของคุณธรรม จริยธรรมที่มีต่อตนเองและส่วนรวม

ชนิสรา ศิลาณกิจ (2550) ได้ทำการวิจัยการศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับสูง เรียงลำดับจากมากหาน้อย ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ ความสามัคคี ความมีระเบียบวินัย ความเสียสละ การพึ่งพาตนเองและความขยันหมั่นเพียร

2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรม โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความเสียสละ ด้านความสามัคคี และด้านความขยันหมั่นเพียร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านระเบียบวินัยและด้านการพึ่งตนเองไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. นักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักศึกษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีด้านความซื่อสัตย์ ด้านการรับผิดชอบ ด้านความสามัคคี และด้านความขยันหมั่นเพียรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความเสียสละและด้านการพึ่งตนเองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สุนี คุ่มมือ (2550) ได้ทำการศึกษาพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติสำหรับนักศึกษาชั้นปฐมวัยปีที่ 2 ระดับปฐมวัย ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า แผนการจัดประสบการณ์พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเองด้วยกิจกรรมบทบาทสมมติ สำหรับนักศึกษาชั้นปฐมวัยปีที่ 2 ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสามารถนำไปใช้ในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้บรรลุตามจุดประสงค์ของหลักสูตรได้เป็นอย่างดี

มาลัยวัลย์ วงศ์ใหญ่ และคณะ (2550) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมพื้นฐาน 8 ประการของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์ ปีการศึกษา 2550 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ก่อนมีการจัดกิจกรรมและโครงการเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมพื้นฐาน 8 ประการ นักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์มีพฤติกรรมการแสดงออกอยู่ในระดับปานกลาง พฤติกรรมของนักศึกษาที่ควรเร่งพัฒนาในภาพรวมคือ คุณธรรมด้านความขยัน ประหยัด มีวินัยและมีน้ำใจ แต่ถ้าพิจารณาแต่ละสาขางานมีคุณธรรมที่เด่นและด้อยแตกต่างกันออกไปตามสภาพของสาขาวิชา เช่น สาขางานในประเภทวิชาพาณิชยกรรม เช่น สาขางานการบัญชี การตลาด การเลขานุการและสาขางานคอมพิวเตอร์ ด้อยในเรื่องของความขยัน เป็นต้น ฉะนั้นสาขาวิชาควรจัดกิจกรรมเสริมที่นอกเหนือจากที่งานกิจกรรม นักศึกษาของวิทยาลัย

2.3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

จูเวลล์ (Jewell, 2001) ได้ศึกษาเรื่องการวัดการพัฒนาทางจริยธรรม ความรู้สึก การคิดและการกระทำ บทความนี้ศึกษาว่า บุคคลที่พัฒนาทางจริยธรรมแล้วเป็นบุคคลที่รู้สึกเกี่ยวกับประเด็นปัญหาจริยธรรมหรือไม่ หรือปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมอย่างเข้มแข็งหรือไม่ หรือเข้าใจประเด็นปัญหาจริยธรรมหรือไม่ หรือปฏิบัติอย่างมีจริยธรรมหรือไม่ เมื่อจัดการกับคนอื่นมีประเด็นโต้แย้งกันว่าความหมายของคำว่าจริยธรรมเกี่ยวข้องกับวิธีที่คนควรจะกระทำต่อกันอย่างไรและโต้แย้งกันว่าความหมายของคำว่าจริยธรรมเกี่ยวข้องกับวิธีที่คนควรจะกระทำต่อกันอย่างไร และโต้แย้งกันว่าการศึกษาจริยธรรมควรจะจัดการกับการกระทำของคนในฐานะที่คนทำงานอยู่ภายในกลุ่ม แนวโน้มในการศึกษาสำหรับคนมีความสามารถพิเศษเพื่อมุ่งเน้นสภาพทางความรู้ของแต่ละบุคคลเมื่ออภิปรายเรื่องการพัฒนาจริยธรรม เช่น ความรักความยุติธรรม หรือแนวโน้มที่จะวัดการพัฒนาทางความรู้ความเข้าใจ เช่น การรู้จักหลักจริยธรรมสากลพิจารณาเห็นว่าเป็นเรื่องเฉพาะตัวเกินความจำเป็นและเป็นเรื่องไม่เพียงพอทางแนวคิดบทความนี้ทำสังเขปขั้นตอน 6 ขั้นตอน ในการพิจารณารัดสินจริยธรรมตามแบบของลอว์เรอซ์โคลเบอร์ก คือ การเชื่อฟังความมุ่งหมายทางเครื่องมือของแต่ละบุคคลและการแลกเปลี่ยน ความคาดหวังร่วมกันระหว่างบุคคลความสัมพันธ์และความเป็นไปตามความคาดหวัง ระบบสังคมและการรักษาความสำนึกทางสังคมสิทธิที่มีก่อนและสัญญาทางสังคม หรือสาธารณประโยชน์ และหลักจริยธรรมสากล ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่างานวิจัยของ Kohlberg คนคิดอย่างไรไม่ใช่คนประพฤติอย่างไร

วอส (Voss, 1993) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางการศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลโดยวิธีการสนทนากับผู้บริหารการศึกษาของรัฐแคลิฟอร์เนียที่เลือกมาศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติด้านความรับผิดชอบและด้านโรงเรียนที่มีจริยธรรม วิธีการศึกษาใช้การสัมภาษณ์ บันทึกเทป พิมพ์แล้วส่งกลับมาผลการศึกษพบว่า ผู้ร่วมวิจัยแต่ละคนแตกต่างกันตามสภาพแวดล้อม ด้านวัฒนธรรมด้านโครงสร้าง ด้านวิธีดำเนินการ

และด้านการเมือง ระดับภาวะผู้นำและความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างสูง นอกจากนั้นการรับรู้และความสัมพันธ์ก็แตกต่างกันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามกระบวนการ และบริบททางการศึกษาที่แตกต่างกัน ผลกระทบของการตัดสินใจที่กระทำภายในระบบโรงเรียนมีอิทธิพลรองรับซึ่งเกิดจากชีวิตในสังคมที่ซับซ้อน ปัญหาการปฏิบัติทางจริยธรรมและทางความรับผิดชอบของผู้บริหารเพื่อให้สอดคล้องกับการท้าทายในช่วงวิกฤติของการศึกษาอเมริกามีข้อชี้แนะที่น่าสนใจสำหรับการศึกษาวิจัยในอนาคต สรุปได้ว่าโรงเรียนเป็นศูนย์ชุมชนแทนที่จะเป็นทางการ และถูกขับเคลื่อนและควบคุมด้วยบทบาทภาวะผู้นำที่มีการส่งให้ทำไว้แล้วโรงเรียนจะมีการจูงใจมีข้อผูกพันและการปฏิบัติอย่างเต็มที่ ความหลากหลายและวัฒนธรรม การรวมกันเข้ามาอยู่ในการเคลื่อนไหวของชุมชนการศึกษาที่ใหญ่ขึ้น ชุมชนชีวิตโรงเรียนในอุดมคติตกอยู่ในการสนทนาเรื่องจริยธรรมเกี่ยวกับประเด็นปัญหาโรงเรียนเชิงวิพากษ์วิจารณ์และการจัดสอนใจ

วอลลิน (Waillin, 2000) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของนักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนไม่ปกติ นักศึกษาที่ได้รับการฝึกฝนทางศาสนา กับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายชาวยิว จำนวน 48 คน ที่มาจากครอบครัวระดับกลางในเมืองนิวยอร์ก ซึ่งกำลังเรียนระดับจูเนียร์ไฮสกูล จากเกรด 1-7 หรือ 8 แบ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน นักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนราษฎร์ที่ไม่สอนศาสนา และจากโรงเรียนราษฎร์ที่สอนศาสนาของชาวยิว ปรากฏว่าการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาชาวยิวที่เรียนไม่ปกติและนักศึกษาที่ได้เรียนปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยนักศึกษาที่ได้เรียนปกติมีคะแนนสูงกว่าและนักศึกษาที่เรียนในโรงเรียนที่สอนศาสนาให้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักศึกษาในโรงเรียนสอนศาสนา ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่าการฝึกฝนทางศาสนาของชาวยิวมีผลต่อการส่งเสริมต่อการพัฒนาทางการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม

ยัสเซน (Yessen, 1976) ได้ศึกษาความแตกต่างระหว่างนักศึกษาที่มีผลต่อการพัฒนาทางจริยธรรม โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม คือ นักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 2 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 นิสิตปริญญาตรี สาขาจิตวิทยามหาวิทยาลัยมินิโซต้า กลุ่มละ 30 คน ผลการศึกษาวิจัย พบว่าความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงไม่มีผลต่อการพัฒนาทางจริยธรรม

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมสามารถปฏิบัติได้อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมมีเวลาจำกัด และมีค่านิยมที่เปลี่ยนไป สิ่งยั่วยุให้ออกนอกกลุ่มนอกทางทำให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน สาเหตุส่วนใหญ่มาจากเพื่อนชักชวนมากที่สุดและเกิดจากปัญหาครอบครัวแตกแยก นักศึกษาขาดความอบอุ่น ขาดการเอาใจใส่ดูแลอย่างจริงจังและต่อเนื่องรวมถึงสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักศึกษา ผู้ศึกษาจึงคิดนำปัญหาและสาเหตุของการเกิดปัญหาของนักศึกษาจากรายงานการวิจัยเหล่านี้เป็นแนวทางในการ

ดำเนินการประเมินคุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้เป็นคนดีขององค์กรและของประเทศชาติต่อไป

โคลเบอร์ก Kohlberg (1976) ได้ศึกษาวิจัยพัฒนาการทางจริยธรรมตามแนวทฤษฎีของพือาเจต์และให้คำจำกัดความของจริยธรรมว่าจริยธรรมเป็นความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับความถูกผิดและเกิดขึ้นจากขบวนการทางความคิดอย่างมีเหตุผลซึ่งต้องอาศัยวุฒิภาวะทางปัญญาโคลเบอร์กเชื่อว่าพัฒนาการทางจริยธรรมเป็นผลจากการพัฒนาการของโครงสร้างทางความคิดความเข้าใจเกี่ยวกับจริยธรรมนอกจากนั้น โคลเบอร์กยังพบว่าส่วนมากการพัฒนาทางจริยธรรมของเด็กจะไม่ถึงขั้นสูงสุดในอายุ 10 ปีแต่จะมีการพัฒนาขึ้นอีกหลายขั้นจากอายุ 11-25 ปีการใช้เหตุผลเพื่อการตัดสินใจที่จะเลือกกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความเจริญของจิตใจของบุคคลการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่ได้ขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ของสังคมใดสังคมหนึ่งโดยเฉพาะแต่เป็นการใช้เหตุผลที่ลึกซึ้งยากแก่การเข้าใจยิ่งขึ้นตามลำดับของวุฒิภาวะทางปัญญาโคลเบอร์กได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรมออกเป็น 3 ระดับ (Levels) แต่ละระดับแบ่งออกเป็น 2 ขั้น (Stages) ดังนั้นพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กมีทั้งหมด 6 ขั้น คำอธิบายของระดับและขั้นต่าง ๆ ของพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก มีดังต่อไปนี้

ระดับที่ 1 ระดับก่อนมีจริยธรรมหรือระดับก่อนกฎเกณฑ์สังคม (Pre-Conventional Level) ระดับนี้ได้จะรับกฎเกณฑ์และข้อกำหนดของพฤติกรรมที่ “ดี” “ไม่ดี” จากผู้มีอำนาจเหนือตน เช่น บิดามารดาครูหรือเด็กโต และมักจะคิดถึงผลตามที่จะนำรางวัลหรือการลงโทษมักพบในเด็ก 2-10 ปี โคลเบอร์กได้แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรม ระดับนี้เป็น 2 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 การถูกลงโทษและการเชื่อฟัง (Punishment and Obedience Orientation) เด็กจะยอมทำตามคำสั่งผู้มีอำนาจเหนือตนโดยไม่มีเงื่อนไขเพื่อไม่ให้ตนถูกลงโทษขั้นนี้แสดงพฤติกรรมเพื่อหลบหลีกการถูกลงโทษ เพราะกลัวความเจ็บปวดยอมทำตามผู้ใหญ่เพราะมีอำนาจทางกายเหนือตน ขั้นที่ 2 กฎเกณฑ์เป็นเครื่องมือเพื่อประโยชน์ของตน (Instrumental Relativist Orientation) ในขั้นนี้ได้จะสนใจทำตามกฎข้อบังคับเพื่อประโยชน์หรือความพอใจของตนเองหรือทำดีเพราะอยากได้ของตอบแทนหรือรางวัลไม่ได้คิดถึงความยุติธรรมและความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นหรือความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อผู้อื่นพฤติกรรมของเด็กในขั้นนี้ทำเพื่อสนองความต้องการของตนเองแต่มักจะเป็นการแลกเปลี่ยนกับคนอื่น เช่น ประโยค “ถ้าเธอทำให้ฉัน ฉันจะให้.....” ระดับที่ 2 ระดับจริยธรรมตามกฎเกณฑ์สังคม (Conventional Level) พัฒนาการจริยธรรมระดับนี้ผู้ทำถือว่าการประพฤติตามความคาดหวังของผู้ปกครอง บิดา มารดา กลุ่มที่ตนเป็นสมาชิกหรือของชาติเป็นสิ่งที่ควรจะทำหรือทำความดีเพราะกลัวว่าตนจะไม่เป็นที่ยอมรับของผู้อื่นจะพบในวัยรุ่นอายุ 10 -16 ปี แบ่งพัฒนาการทางจริยธรรม ระดับนี้เป็น 2 ขั้น คือ ขั้นที่ 3 ความคาดหวังและการยอมรับในสังคม สำหรับ “เด็กดี” (Interpersonal Concordance of “Good boy, nice girl” Orientation) บุคคลจะใช้หลักทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบใช้เหตุผลเลือกทำใน

สิ่งที่กลุ่มยอมรับโดยเฉพาะเพื่อนเพื่อเป็นที่ชื่นชอบและยอมรับของเพื่อนพบในวัยรุ่นอายุ 10 -15 ปี ขั้นนี้แสดงพฤติกรรมเพื่อต้องการเป็นที่ยอมรับของหมู่คณะ ขั้นที่ 4 กฎและระเบียบ (“Law-and-order” Orientation) จะใช้หลักทำตามหน้าที่ของสังคม โดยปฏิบัติตามระเบียบของสังคมอย่างเคร่งครัดพบในอายุ 13 -16 ปี ขั้นนี้แสดงพฤติกรรมเพื่อทำตามหน้าที่ของสังคมโดยบุคคลรู้ถึงบทบาทและหน้าที่ของเขาในฐานะเป็นหน่วยหนึ่งของสังคมนั้นจึงมีหน้าที่ทำตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สังคมกำหนดให้หรือคาดหวังไว้ ระดับที่ 3 ระดับจริยธรรมตามหลักการด้วยวิจารณญาณ หรือระดับเหนือกฎเกณฑ์สังคม (Post-Conventional Level) พัฒนาการทางจริยธรรมระดับนี้เป็นหลักจริยธรรมของผู้มีอายุ 16 ปี ขึ้นไปผู้แสดงพฤติกรรมได้พยายามที่จะตีความหมายของหลักการและมาตรฐานทางจริยธรรมด้วยวิจารณญาณก่อนที่จะยึดถือเป็นหลักของความประพฤติที่จะปฏิบัติตามการตัดสินใจ “ถูก” “ผิด” “ไม่ควร” มาจากวิจารณญาณของตนเองแบ่งพัฒนาการทางจริยธรรม ระดับนี้เป็น 2 ขั้น คือขั้นที่ 5 สัญญาสังคมหรือหลักการทำตามคำมั่นสัญญา (Social Contract Orientation) บุคคลจะมีเหตุผลในการเลือกกระทำโดยคำนึงถึงประโยชน์ของคนหมู่มากไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นสามารถควบคุมตนเองได้เคารพการตัดสินใจที่จะกระทำด้วยตนเอง ขั้นที่ 6 หลักการคุณธรรมสากล (Universal Ethical Principle Orientation) เป็นขั้นที่เลือกตัดสินใจที่จะกระทำโดยยอมรับความคิดที่เป็นสากลของผู้เจริญแล้วขั้นนี้แสดงพฤติกรรมเพื่อทำตามหลักการคุณธรรมสากลโดยคำนึงความถูกต้องยุติธรรมยอมรับในคุณค่าของความเป็นมนุษย์มีอุดมคติและคุณธรรมประจำใจพบในวัยผู้ใหญ่ที่มีความเจริญทางสติปัญญาจากแนวคิดเกี่ยวกับระดับคุณธรรมจริยธรรมดังกล่าวจึงเชื่อว่าจริยธรรมของบุคคลจะมีระดับสูงขึ้นตามระดับสติปัญญาอายุ โดยมีเกณฑ์ว่าคนอายุเท่าใดควรมีระดับจริยธรรมอยู่ในขั้นใดหากไม่เป็นไปตามนั้นแสดงว่ามีปัจจัยและตัวแปรต่าง ๆ เข้ามาขัดขวางทำให้พัฒนาการทางจริยธรรมไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ควรจะเป็น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการประเมินคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาไฟฟ้า วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน
- 3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือในการประเมิน
- 3.4 การดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาไฟฟ้า ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 141 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส. 2-3 (ม.6) สาขาวิชาไฟฟ้า ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย จำนวน 21 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

เป็นแบบประเมินคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาไฟฟ้า วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ลักษณะแบบสังเกตรายบุคคลเป็นมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ ได้แก่ 3 (ดี) หมายถึง ปฏิบัติเป็นประจำ 2 (พอใช้) หมายถึง ปฏิบัติเป็นบางครั้ง 1 (ปรับปรุง) หมายถึง ปฏิบัติน้อยมากหรือไม่ปฏิบัติเลย (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) ดังต่อไปนี้

แบบประเมินคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษา

ชื่อวิชา การออกแบบระบบไฟฟ้า รหัส 30104-2004

ชื่อผู้เรียน นามสกุล

ระดับชั้น ปวส. 2-3 (ม.6) สาขาวิชาไฟฟ้า ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569

คำชี้แจง

ฝ่ายวิชาการ/ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย โดยคณะกรรมการแต่ละฝ่ายร่วมกันพิจารณาเกณฑ์การประเมินและการจัดกลุ่มคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ออกเป็น 6 ประการ ดังต่อไปนี้

ข้อ	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน	พฤติกรรมบ่งชี้			รวม	ผลการประเมิน ค่าเฉลี่ย
		ดี (3)	พอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)		
1	มีวินัย					
	1.1 ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เข้าร่วมกิจกรรมที่ครูผู้สอนกำหนด					
	1.2 เคารพสิทธิของผู้อื่น ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น					
	1.3 ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับและข้อตกลงต่าง ๆ ของสถานศึกษา					
	1.4 มีความละเอียดรอบคอบในการทำงาน และเสร็จภายในเวลากำหนด					
2	ความสนใจใฝ่รู้					
	2.1 มีความสนใจในการเรียน รู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					
	2.2 ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์					
	2.3 รู้จักสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลภายในและภายนอกสถานศึกษา					
	2.4 มีความกระตือรือร้นมุ่งมั่นในการเรียน					

ข้อ	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน	พฤติกรรมบ่งชี้			รวม	ผลการประเมินค่าเฉลี่ย
		ดี (3)	พอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)		
3	จรรยาบรรณวิชาชีพ					
	3.1 ปฏิบัติงานที่ได้รับทำอย่างถูกต้องตามหลักปฏิบัติและวิชาการ					
	3.2 ไม่ประกอบวิชาชีพเกินความสามารถที่ตนเองจะกระทำได้					
	3.3 ไม่ละทิ้งงานที่ได้รับทำโดยไม่มีเหตุอันควร					
	3.4 ไม่โฆษณาหรือยอมรับให้ผู้อื่นโฆษณาซึ่งการประกอบวิชาชีพเกินความเป็นจริง					
4	อยู่อย่างพอเพียง					
	4.1 ใช้ทรัพย์สินของตนเองดำเนินชีวิตอย่างประหยัด คู้มค่าและเก็บ รักษาดูแลอย่างดี รวมทั้งการใช้เวลาอย่างเหมาะสม					
	4.2 ใช้ทรัพยากรของส่วนรวมอย่างประหยัด คู้มค่า และเก็บรักษาดูแลอย่างดี					
	4.3 ปฏิบัติตนและตัดสินใจด้วยความรอบคอบ มีเหตุผล					
	4.4 ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน พร้อมให้อภัยเมื่อผู้อื่นกระทำผิดพลาด					
5	ทำงานเป็นทีม					
	5.1 ปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้องละเอียดและเกรงกลัวต่อกระทำความผิด					
	5.2 ปฏิบัติตามคำแนะนำ ข้อตกลง กฎ กติกาในการทำงานเป็นทีมหรือทำกิจกรรมร่วมกับทีมได้					

ข้อ	รายการประเมิน	พฤติกรรมบ่งชี้			รวม	ผลการประเมิน ค่าเฉลี่ย
		ดี (3)	พอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)		
	5.3 บอกสิ่งที่ตนเองทำได้ดี และสิ่งที่จะช่วยเพื่อนในทีมได้					
	5.4 รับรู้ความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น แสดงพฤติกรรมเชิงบวกเมื่อเกิดความขัดแย้ง เช่น การไม่ใช้ความรุนแรง ไม่มุ่งเอาชนะ การขอโทษ ขอขอบคุณ การให้อภัย					
6	มีจิตสาธารณะ					
	6.1 ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ ไม่หวังผลตอบแทน					
	6.2 ร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม					
รวมคะแนนรายการประเมิน						
ค่าเฉลี่ยทั้งหมด						

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

สรุปผลการประเมิน

() ดี () พอใช้ () ควรปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายเกรียงศักดิ์ ดอนชัย)

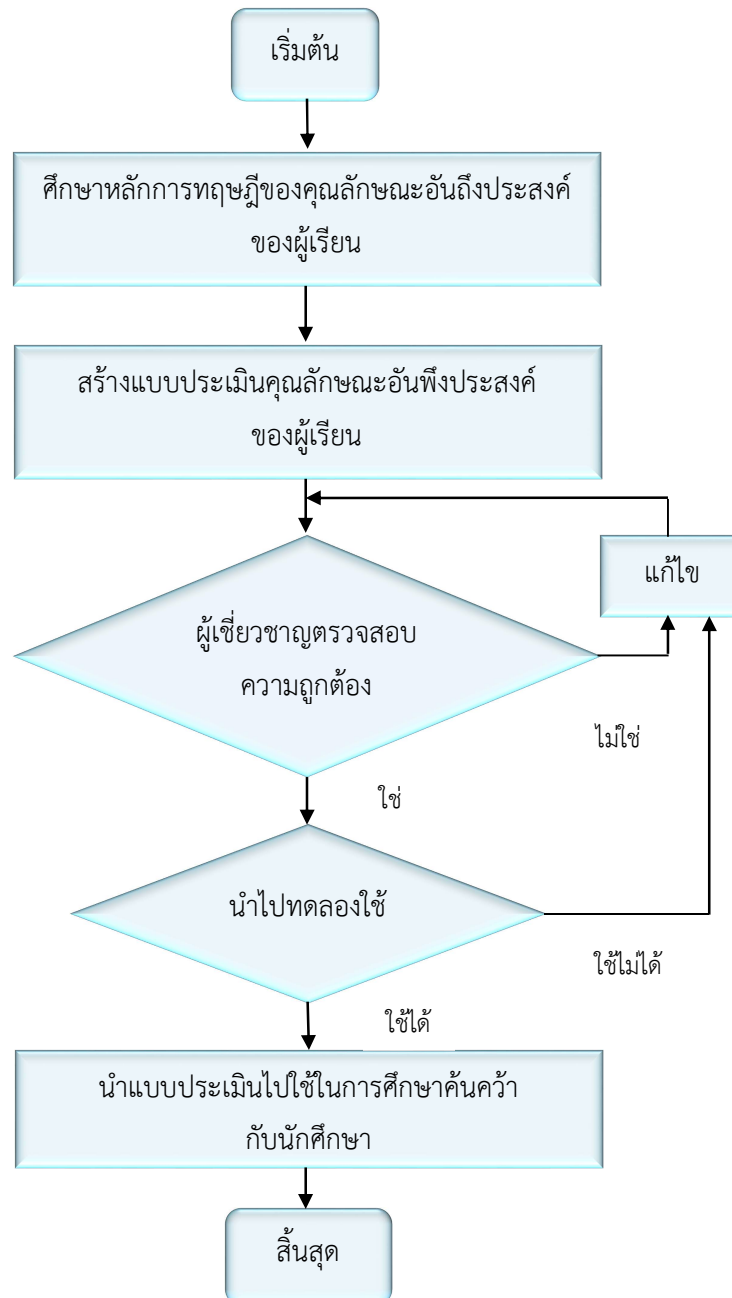
ครูประจำวิชา

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

ดี	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.51 – 3.00
พอใช้	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.51 – 2.50
ควรปรับปรุง	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.50

3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือในการประเมิน

รูปที่ 3.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือแบบประเมิน

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือแบบประเมินที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.3.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาไฟฟ้า ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ตามกรอบแนวคิดและการวิจัยจากงานวิจัย

3.3.2 ศึกษาหลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสร้างแบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สร้างแบบประเมินตามกรอบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของรายวิชาการออกแบบระบบไฟฟ้า 6 ประการ ได้แก่ มีวินัย ความสนใจใฝ่รู้ จรรยาบรรณวิชาชีพ อยู่อย่างพอเพียง ทำงานเป็นทีม และมีจิตสาธารณะ

3.3.3 นำแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องตามกรอบเนื้อหาของแต่ละข้อ และครอบคลุมเนื้อหาที่กำหนด ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย ผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ หัวหน้างานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน และหัวหน้างานวัดผลและประเมินผลของวิทยาลัย

3.3.4 นำแบบประเมินไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.5 นำแบบประเมินไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินนำข้อมูลมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

3.3.6 นำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การดำเนินการและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การประเมินคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้และการประเมินผู้เรียน เพื่อให้ผ่านเกณฑ์ตามที่สถานศึกษากำหนดทุกระดับของสถานศึกษา ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.4.1 ศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ตัวชี้วัด พฤติกรรมบ่งชี้ และเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อพิจารณาตัวชี้วัดว่าสอดคล้องครอบคลุมลักษณะวิชาชีพหรือไม่

3.4.2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาและการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

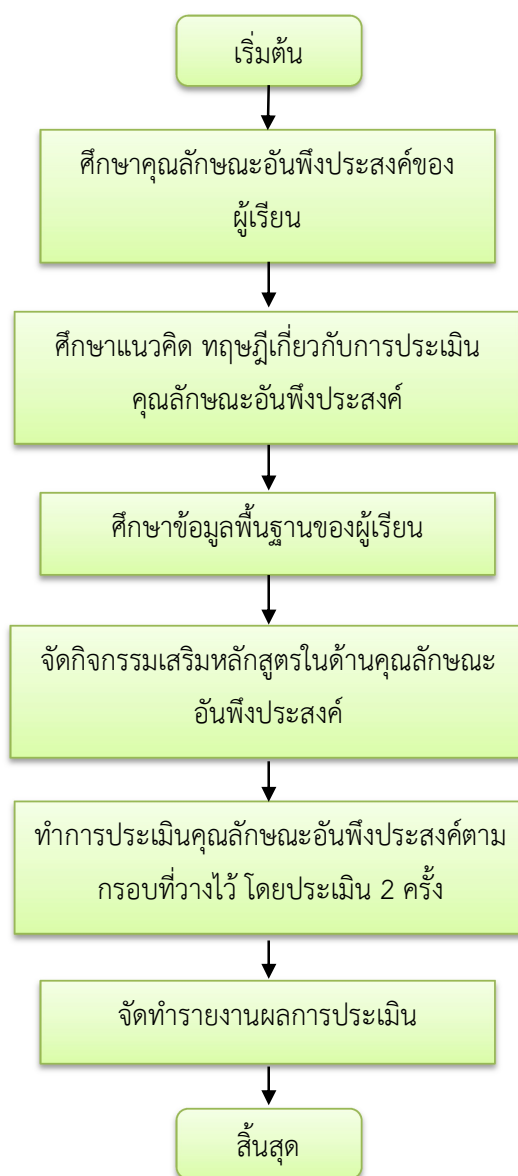
3.4.3 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน

3.4.4 จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรม

ข้อตกลงและแนวปฏิบัติในการเรียน กฎ-ระเบียบในห้องเรียน โดยสอดแทรกเข้าไปในรายวิชาทั้งในและนอกห้องเรียน หรือกิจกรรมที่มีส่วนร่วมอื่น ๆ

3.4.5 ทำการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามกรอบที่วางไว้ โดยประเมิน 2 ครั้ง คือ สัปดาห์ที่ 9 เพื่อดูการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสัปดาห์ที่ 18 เพื่อเปรียบเทียบความก้าวหน้าการปรับพฤติกรรมแต่ละคน

3.4.6 จัดทำสรุป รายงานผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ดังรูปที่ 3.2

รูปที่ 3.2 ขั้นตอนการดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 ค่าร้อยละ (%)

ร้อยละ (Percentage) เป็นค่าสถิติที่นิยมใช้กันมาก โดยเป็นการเปรียบเทียบความถี่หรือจำนวนที่ต้องการกับความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100 จะหาค่าร้อยละจากสูตรต่อไปนี้

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ p แทน ค่าร้อยละ

F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

ค่าร้อยละจะแสดงความหมายของค่าและสามารถนำค่าที่ได้ไปเปรียบเทียบได้

3.5.2 ค่าเฉลี่ยคณิต ($\bar{X}$) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad \text{หรือ} \quad \bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

X แทน คะแนนแต่ละตัว

F แทน ความถี่

N แทน จำนวนคนหรือจำนวนความถี่ทั้งหมด

$\sum$ แทน ผลรวมคะแนนแต่ละตัว

3.5.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$\text{สูตร } S.D. = \frac{\sqrt{N\sum x^2 - (\sum x)^2}}{N(N-1)}$$

$$\text{หรือ } S.D. = \frac{\sqrt{N\sum fx^2 - (\sum fx)^2}}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S. D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน คะแนนแต่ละตัว
	F	แทน ความถี่
	N	แทน จำนวนคนหรือจำนวนความถี่ทั้งหมด
	Σ	แทน ผลรวม

บทที่ 4

ผลของการประเมิน

การศึกษานี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิเคราะห์และการนำเสนอผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาไฟฟ้า ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ผลการประเมินได้นำเสนอในลักษณะการบรรยายและตารางข้อมูลดังนี้

- 4.1 ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนครั้งที่ 1
- 4.2 ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนครั้งที่ 2
- 4.3 ความคิดเห็นอื่น ๆ จากการสังเกต

4.1 ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ครั้งที่ 1

ผู้ศึกษาในฐานะครูผู้สอนได้ดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรและสร้างจิตสำนึก ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน จากนั้นได้จัดทำแบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 18 ชุด ตามจำนวนผู้เรียนในสัปดาห์ที่ 9 โดยมีผลการประเมินดังนี้

แบบประเมินคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

ชื่อวิชา การออกแบบระบบไฟฟ้า รหัส 30104-2004

ชื่อผู้เรียน นายเจษฎา นามสกุล พญาชัย

ระดับชั้น ปวส. 2-3 (ม.6) สาขาวิชาไฟฟ้า ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569

คำชี้แจง

ฝ่ายวิชาการ/ฝ่ายพัฒนากิจการนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย โดยคณะกรรมการแต่ละฝ่ายร่วมกันพิจารณาจัดกลุ่มคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ออกเป็น 6 ประการ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนรายบุคคล

ข้อ	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน	พฤติกรรมบ่งชี้			รวม	ผลการประเมิน ค่าเฉลี่ย
		ดี (3)	พอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)		
1	มีวินัย				10	2.50
	1.1 ตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เข้าร่วมกิจกรรมที่ครูผู้สอนกำหนด		✓		2	
	1.2 เคารพสิทธิของผู้อื่น ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น		✓		2	
	1.3 ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับและข้อตกลงต่าง ๆ ของสถานศึกษา	✓			3	
	1.4 มีความละเอียดรอบคอบในการทำงาน และเสร็จภายในเวลากำหนด	✓			3	
2	ความสนใจใฝ่รู้				11	2.75
	2.1 มีความสนใจในการเรียน รู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	✓			3	
	2.2 ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์		✓		2	
	2.3 รู้จักสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลภายในและภายนอกสถานศึกษา	✓			3	
	2.4 มีความกระตือรือร้นมุ่งมั่นในการเรียน	✓			3	
3	จรรยาบรรณวิชาชีพ				10	2.50
	3.1 ปฏิบัติงานที่ได้รับทำอย่างถูกต้องตามหลักปฏิบัติและวิชาการ	✓			3	
	3.2 ไม่ประกอบวิชาชีพเกินความสามารถที่ตนเองจะกระทำได้	✓			3	

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อ	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน	พฤติกรรมบ่งชี้			รวม	ผลการประเมินค่าเฉลี่ย
		ดี (3)	พอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)		
	3.3 ไม่ละทิ้งงานที่ได้รับทำโดยไม่มีเหตุอันควร		✓		2	
	3.4 ไม่โฆษณาหรือยอมรับให้ผู้อื่นโฆษณาซึ่งการประกอบวิชาชีพเกินความเป็นจริง		✓		2	
4	อยู่อย่างพอเพียง				10	2.50
	4.1 ใช้ทรัพย์สินของตนเองดำเนินชีวิตอย่างประหยัด คู้มค่าและเก็บ รักษาดูแลอย่างดี รวมทั้งการใช้เวลาอย่างเหมาะสม		✓		2	
	4.2 ใช้ทรัพยากรของส่วนรวมอย่างประหยัด คู้มค่า และเก็บรักษาดูแลอย่างดี	✓			3	
	4.3 ปฏิบัติตนและตัดสินใจด้วยความรอบคอบ มีเหตุผล	✓			3	
	4.4 ไม่เอาเปรียบผู้อื่นและไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน พร้อมให้อภัยเมื่อผู้อื่นกระทำผิดพลาด		✓		2	
5	ทำงานเป็นทีม				9	2.25
	5.1 ปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้องละเอียดและเกรงกลัวต่อกระทำความผิด	✓			3	
	5.2 ปฏิบัติตามคำแนะนำ ข้อตกลง กฎ กติกาในการทำงานเป็นทีมหรือทำกิจกรรมร่วมกับทีมได้		✓		2	
	5.3 บอกสิ่งที่ตนเองทำได้ดี และสิ่งที่จะช่วยเพื่อนในทีมได้		✓		2	
	5.4 รับรู้ความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น แสดงพฤติกรรมเชิงบวกเมื่อเกิดความขัดแย้ง เช่น การไม่ใช้ความรุนแรง ไม่มุ่งเอาชนะ		✓		2	

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อ	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน	พฤติกรรมบ่งชี้			รวม	ผลการประเมิน ค่าเฉลี่ย
		ดี (3)	พอใช้ (2)	ควรปรับปรุง (1)		
	การขอโทษ ขอบคุณ การให้อภัย					
6	มีจิตสาธารณะ				4	2.00
	6.1 ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจ ไม่หวังผลตอบแทน		✓		2	
	6.2 ร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม		✓		2	
รวมคะแนนรายการประเมิน		30	24	0	54	14.50
ค่าเฉลี่ยทั้งหมด		2.45				

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

สรุปผลการประเมิน

() ดี (✓) พอใช้ () ควรปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(นายเกรียงศักดิ์ ดอนชัย)

ครูประจำวิชา

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

ดี	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	2.51 – 3.00
พอใช้	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.51 – 2.50
ควรปรับปรุง	มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.50

จากผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนรายบุคคล มีผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รวมทั้ง 6 ข้อ จำนวน 22 ตัวบ่งชี้ ผลการประเมินได้ 54 คะแนน จากคะแนนเต็ม 66 คะแนน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยได้ 2.45 คะแนน จากคะแนนเฉลี่ยเต็ม 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.66 ผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ระดับ ดี โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์การประเมิน

ดี มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.00 คิดเป็นร้อยละ 83.36 - 100.00

พอใช้ มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 คิดเป็นร้อยละ 50.36 - 83.33

ควรปรับปรุง มีค่าคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 คิดเป็นร้อยละ 33.33 - 50.35

จากนั้นนำผลคะแนนประเมินแต่ละคนมารวมในตารางที่ 4.2 เป็นผลรวมคะแนนรายกลุ่ม ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์คะแนนประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส. 2-3 (ม.6)
สาขาวิชาไฟฟ้า ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 (ครั้งที่ 1 สัปดาห์ที่ 8)

ลำดับ ที่	รหัส ประจำตัว	ชื่อ - สกุล	สมิณัย	ความสนใจใฝ่รู้	จรรยาบรรณ วิชาชีพ	อยู่อย่างพอเพียง	ทำงานเป็นทีม	มีจิตสาธารณะ	รวม	คะแนน เฉลี่ย	ร้อยละ	ผ่าน เกณฑ์ ระดับ
			3	3	3	3	3	3	18	3	100	
1	68301040125	นายกฤษฎา วงศ์ยวง	2.5	2.75	2.5	2.5	2.25	2.25	14.75	2.46	81.94	พอใช้
2	68301040127	นายวุฒิพงศ์ ลลปิณฑกุล	2	2	2.25	2.5	2	2.5	13.25	2.21	73.61	พอใช้
3	68301040128	นายณัฐวุฒิ ไชยชนะ	1.5	2	2	2.5	2	2.5	12.5	2.08	69.44	พอใช้
4	68301040129	นายณัฐวุฒิ สูงอวน	1.5	2	2	2.5	2	2.5	12.5	2.08	69.44	พอใช้
5	68301040131	นายทวิญญู เชื้อนคำแสน	2.25	2	2	2.25	2.75	2.5	13.75	2.29	76.39	พอใช้
6	68301040132	นายธนเกียรติ เจริญชัย	2	2.25	2	2.5	2.5	2.5	13.75	2.29	76.39	พอใช้
7	68301040134	นายธนาคิม พลเยี่ยม	2.25	2	2.25	2.25	2.75	2.75	14.25	2.38	79.17	พอใช้
8	68301040135	นายพุดิพงศ์ วงค์หาดทราย	2.5	2.5	2.25	2.5	2.75	2.5	15	2.50	83.33	พอใช้
9	68301040136	นายพิเชษฐชัย ต้นสี	2.5	2.5	2.5	2.5	2.7	2.5	15.2	2.53	84.44	ดี
10	68301040138	นายพุดิพงศ์ อ้ายสาม	2	2.25	2	2.5	2.5	2.5	13.75	2.29	76.39	พอใช้
11	68301040139	นายภาณุวัฒน์ มงคลดี	2	2	2.25	2.5	2	2.5	14.75	2.46	81.94	พอใช้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์คะแนนประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส 2-5 (ตรง)
สาขาวิชาไฟฟ้า ภาควิชาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2569 (ครั้งที่ 1 สัปดาห์ที่ 8)

ลำดับ ที่	รหัสประจำตัว	ชื่อ - สกุล		วินัย	ความสนใจใฝ่รู้	จรรยาบรรณ วิชาชีพ	อยู่อย่าง พอเพียง	ทำงานเป็นทีม	มีจิตสาธารณะ	รวม	คะแนน เฉลี่ย	ร้อยละ	ผ่าน เกณฑ์ ระดับ
				3	3	3	3	3	3	18		100	
12	68301040140	นายภูมิพัฒน์	มณีนันท์	2.5	2.5	2.25	2	2.5	2.5	13.25	2.21	73.61	พอใช้
13	68301040141	นายรัชเขตต์	กันเขียว	2.5	2.5	2.5	2.5	2.7	2.5	14.25	2.38	79.17	พอใช้
14	68301040142	นายรัชชานนท์	พรมใบ	2	2.25	2.25	2.5	2.5	2.75	15.2	2.53	84.44	ดี
15	68301040143	นายวุฒิชัย	รักษามั่น	2.5	2.5	2.25	2.5	2.75	2.5	14.25	2.38	79.17	พอใช้
16	68301040144	นายสิริภัทร	วงศ์ชัย	2	2.25	2.25	2.5	2.5	2.75	15	2.50	83.33	พอใช้
17	68301040145	นายสุรวุฒิ	ดีอาษา	2	2	2.25	2.5	2	2.5	14.25	2.38	79.17	พอใช้
18	68301040146	นายอดิศักดิ์	ตาจัน	2.25	2	2.25	2.25	2.75	2.75	14.25	2.38	79.17	พอใช้
19	68301040168	นายศุภกร	ปันธุระ	1.5	2	2	2.5	2	2.5	12.5	2.08	69.44	พอใช้
20	68301040171	นายจิตติพัฒน์	หลุยธธา	1.5	2	2	2.5	2	2.5	12.5	2.08	69.44	พอใช้
21	68301040174	นายวุฒิพงศ์	ทิพย์ชัน	2.25	2	2	2.25	2.75	2.5	13.75	2.29	76.39	พอใช้
รวม				36.50	38.25	37.75	41.50	41.15	43.00	238.15	39.69	1323.06	
เฉลี่ย				2.15	2.25	2.22	2.44	2.42	2.53	14.01	2.33	77.83	พอใช้

4.2 ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนครั้งที่ 2

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์คะแนนประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส. 2-3 (ม.6)

สาขาวิชาไฟฟ้า ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 (ครั้งที่ 2 สัปดาห์ที่ 18)

ลำดับ ที่	รหัส ประจำตัว	ชื่อ - สกุล	มีวินัย	ความสนใจใฝ่รู้	จรรยาบรรณ วิชาชีพ	อยู่อย่าง พอเพียง	ทำงานเป็นทีม	มีจิตสาธารณะ	รวม	คะแนน เฉลี่ย	ร้อยละ	ผ่าน เกณฑ์ ระดับ
			3	3	3	3	3	3				
1	68301040125	นายกฤษฎา วงศ์ยวง	3	3	3	3	2.75	2.5	17.25	2.88	95.83	ดี
2	68301040127	นายวุฒิพงศ์ ลลปัญญากุล	3	3	3	3	3	3	18	3.00	100.00	ดี
3	68301040128	นายณัฐวุฒิ ไชยชนะ	2.25	3	2.5	2.5	2.5	2	14.75	2.46	81.94	ดี
4	68301040129	นายณัฐวุฒิ ฮุงอวน	3	2	3	2	3	2	15	2.50	83.33	ดี
5	68301040131	นายทวิญญู เชื้อนคำแสน	2.5	2.5	2	3	2	3	15	2.50	83.33	ดี
6	68301040132	นายธนเกียรติ เจริญชัย	3	2	3	2	3	2	15	2.50	83.33	ดี
7	68301040134	นายธนาทิม พลเยี่ยม	2.75	3	2.5	3	3	3	17.25	2.88	95.83	ดี
8	68301040135	นายพดุมิพงศ์ วงค์หาดทราย	2.75	2.5	2.25	2.5	2.75	3	15.75	2.63	87.50	ดี
9	68301040136	นายพิเชษฐชัย ตันสี	2.25	2.5	3	2	3	2	14.75	2.46	81.94	พอใช้
10	68301040138	นายพุมิพงศ์ อ้ายสาม	3	3	3	3	3	3	18	3.00	100.00	ดี
11	68301040139	นายภาณุวัฒน์ มงคลดี	3	3	3	3	3	3	18	3.00	100.00	ดี

ตารางที่ 4.3(ต่อ) ผลการวิเคราะห์คะแนนประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส. 2-3 (ม.6)
สาขาวิชาไฟฟ้า ภาควิชาที่ 1 ปีการศึกษา 2569 (ครั้งที่ 2 สัปดาห์ที่ 18)

ลำดับ ที่	รหัสประจำตัว	ชื่อ - สกุล	มีวินัย	ความสนใจใฝ่รู้	จรรยาบรรณ วิชาชีพ	อยู่อย่าง พอเพียง	ทำงานเป็นทีม	มีจิตสาธารณะ	รวม	คะแนน เฉลี่ย	ร้อยละ	ผ่าน เกณฑ์ ระดับ
			3	3	3	3	3	3				
12	68301040140	นายภูมิพัฒน์ มณีรัตน์	3	3	3	2.75	3	3	17.75	2.96	98.61	ดี
13	68301040141	นายรัชเขตต์ กันเขียว	2.5	2	2.5	2.25	2.5	3	14.75	2.46	81.94	พอใช้
14	68301040142	นายรัชชานนท์ พรหมใบ	2.75	2.25	2.25	2.75	2.25	2.5	14.75	2.46	81.94	พอใช้
15	68301040143	นายวุฒิชัย รักขามัน	2.75	3	2.5	3	3	3	17.25	2.88	95.83	ดี
16	68301040144	นายสิริภัทร วงศ์ชัย	2.5	3	3	3	3	3	17.5	2.92	97.22	ดี
17	68301040145	นายสุรวุฒิ ดีอาษา	2.25	2	3	2.25	3	2	14.5	2.42	80.56	พอใช้
18	68301040146	นายอดิศักดิ์ ตาจัน	3	2	3	2	3	2	15	2.50	83.33	ดี
19	68301040168	นายศุภกร ปันธุระ	2.5	2.5	2	3	2	3	15	2.50	83.33	ดี
20	68301040171	นายจิตติพัฒน์ หลุยธธา	3	2	3	2	3	2	15	2.50	83.33	ดี
21	68301040174	นายพุดพิงค์ ทิพย์ขัน	2.5	2	2.5	2.25	2.5	3	14.75	2.46	81.94	พอใช้
รวม			46.25	44.75	46.50	45.00	47.75	45.00	275.25	45.88	1529.17	
เฉลี่ย			2.72	2.63	2.74	2.65	2.81	2.65	16.19	2.70	89.95	ดี

จากผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ตารางที่ 4.3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยโดยรวมทั้ง 6 ตัวบ่งชี้ เท่ากับ 2.7 ของคะแนนเต็ม 3 คิดเป็นร้อยละ 89.95 ผ่านเกณฑ์ประเมินอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทำงานเป็นทีม มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ 2.81 รองลงมาคือ จรรยาบรรณวิชาชีพ มีคะแนนเฉลี่ย 2.74 และมีวินัย มีคะแนนเฉลี่ย 2.72 รองลงมาคือ อยู่อย่างพอเพียงและมีจิตสาธารณะ มีคะแนนเฉลี่ย 2.65 ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความสนใจใฝ่รู้ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ 2.63

4.3 ความคิดเห็นอื่น ๆ จากการสังเกต

นักศึกษาบางคนขาดความเอาใจใส่ ไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่สนใจในการเรียน ขาดเรียนบ่อย เข้าเรียนสาย ไม่ส่งงาน และไม่ให้ความร่วมมือในการร่วมกิจกรรมที่ร่วมกันจัดขึ้น และเมื่อเรียนเสร็จแล้วไม่รับผิดชอบงานทำความสะอาดห้องเรียน งานเก็บอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการเรียน ดังนั้นครูผู้สอนได้จัดสอนซ่อมเสริมให้เป็นกรณีพิเศษสำหรับนักศึกษาในกลุ่มนี้ และบางรายต้องใช้วิธีการเชิญผู้ปกครองมาช่วยกันแก้ปัญหา หรือใช้วิธีการออกไปเยี่ยมบ้าน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิเคราะห์และการนำเสนอผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาไฟฟ้า ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 วิทยาลัยเทคนิคเชียงราย สามารถสรุปผลอภิปรายได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการประเมิน

5.2 อภิปรายผลการประเมิน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการประเมิน

ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนครั้งที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยโดยรวมทั้ง 6 ตัวบ่งชี้ เท่ากับ 2.33 คิดเป็นร้อยละ 77.83 จากคะแนนเต็ม 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับพอใช้

ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนครั้งที่ 2 คะแนนเฉลี่ยโดยรวมทั้ง 6 ตัวบ่งชี้ เท่ากับ 2.7 ของคะแนนเต็ม 3 คิดเป็นร้อยละ 89.95 ผ่านเกณฑ์ประเมินอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทำงานเป็นทีม มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ 2.81 รองลงมาคือ จรรยาบรรณวิชาชีพ มีคะแนนเฉลี่ย 2.74 และมีวินัย มีคะแนนเฉลี่ย 2.72 รองลงมาคือ อยู่อย่างพอเพียงและมีจิตสาธารณะ มีคะแนนเฉลี่ย 2.65 ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความสนใจใฝ่รู้ มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ 2.63

5.2 อภิปรายผลการประเมิน

จากผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาไฟฟ้า ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2569 ของวิทยาลัยเทคนิคเชียงราย ห้อง ปวส. 2-3 (ตรง) จำนวน 21 คน โดยการประเมิน 2 ครั้งคือ การประเมินครั้งที่ 1 ในสัปดาห์ที่ 9 พบว่า คะแนนเฉลี่ยโดยรวมทั้ง 6 ตัวบ่งชี้ เท่ากับ 2.33 คิดเป็นร้อยละ 77.83 จากคะแนน 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับ พอใช้

และการประเมินครั้งที่ 2 ในสัปดาห์ที่ 18 พบว่า คะแนนเฉลี่ยโดยรวมทั้ง 6 ตัวบ่งชี้เท่ากับ 2.7 ของคะแนนเต็ม 3 คิดเป็นร้อยละ 89.95 จากคะแนนเต็ม 3 ผ่านเกณฑ์ประเมินอยู่ในระดับ ดี ซึ่ง

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อยู่ในระดับดีขึ้นไป เกินร้อยละ 80 ทั้งนี้เป็นเพราะว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีระบบ ครูผู้สอนเอาใจใส่ให้คำแนะนำ ดูแลนักศึกษา นักศึกษาที่รับผิดชอบ จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมเข้าไปในรายวิชาทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน ปลุกจิตสำนึกที่ดี จิตอาสาให้กับผู้เรียนทั้งใน และนอกห้องเรียน นำข้อมูลที่ได้ศึกษาจากงานวิจัยมาปรับปรุงแก้ไขข้อจำกัด และได้รับคำแนะนำ จากผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความถูกต้องของเครื่องมือ อีกทั้งได้นำผลจากการประเมินครั้งแรกมา ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงวิธีการสอน เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียน นำข้อจำกัดที่ได้จากการ สังเกตขณะทำการสอนมาแก้ไข รวมถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสื่อสารกับผู้เรียน ทำให้มีความเข้าใจง่ายขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียน มีทำงานเป็นทีม มีจรรยาบรรณวิชาชีพ มีวินัย อยู่อย่าง พอเพียง มีจิตสาธารณะ และมีความสนใจใฝ่รู้ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของเยาวชนและเป็นคนดี เป็นที่ต้องการขององค์กร สังคมและประเทศชาติโดยรวมต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ควรมีการเพิ่มแหล่งของผู้ประเมินอื่น ๆ เช่น ผู้ปกครอง เพื่อน เป็นต้น เพื่อเป็นการ ตรวจสอบความสัมพันธ์ของคะแนนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และเป็นไปตามหลักการของการ ประเมินแบบมีส่วนร่วม

5.3.2 ควรมีการกำหนดสัดส่วนน้ำหนักคะแนนของการประเมิน ระหว่างครูกับนักศึกษา ก่อนดำเนินการประเมินเพื่อจะได้น้ำหนักคะแนนที่ได้จากชุดเครื่องมือวัดมาใช้ได้อย่างเหมาะสม

5.3.3 ควรมีการให้นักศึกษาประเมินตนเองแล้ว นำคะแนนมาหาความสัมพันธ์กับคะแนน ของนักศึกษาที่ได้จากการทำแบบวัดสถานการณ์ เพื่อให้ทราบความสอดคล้องของคะแนนที่นักศึกษา ประเมินตนเองกับคะแนนของนักศึกษาที่ได้จากการทำแบบวัดสถานการณ์

บรรณานุกรม

- กิริติ บุญชื้อ (2551). คุณธรรม-จริยธรรมต่างกันอย่างไร. [Online] .Available: http://www.dailynews.co.th/web/html/popup_news/Default.aspx?Newsid=161902&NewsType=1&Template=1 : สืบค้นเมื่อ 7 กรกฎาคม 2558.
- ชนิสรา ศิลาณกิจ (2550) การศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ.
- เทิดศักดิ์ สุขคง. พัฒนาการของมนุษย์. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.thardsak1.multiply.com>. (วันที่ค้นข้อมูล : 10 มกราคม 2559).
- นภสร ดาบทอง. (2552). เอกสารประกอบการประเมินพัฒนาการนักศึกษา. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชัย ไชยอาจ.(2559). การพัฒนาผู้เรียนด้านสุขภาพร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม. หนองคาย: สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย.
- ประกาศรี สีหอำไพ. (2535). พื้นฐานการศึกษาทางศาสนาและจริยธรรม. : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสิทธิ์ นวลศรี. (2547) แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ของนักเรียนในโรงเรียนหัวหินวิทยาคม . มหาวิทยาลัยศิลปากร/กรุงเทพฯ
- พระมหาดิสร ถิรสีโล (2540). คุณธรรมสำหรับครู. โอเดียนสโตร์ : กรุงเทพมหานคร
- มนต์ชัย มนุธาราม. (2552). คู่มือการเขียนแผนการเรียนรู้. นครราชสีมา : เอกสารการฝึกอบรมศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีวศึกษากาฬสินธุ์.
- มาลัยวัลย์ วงศ์ใหญ่ และคณะ (2550) การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมพื้นฐาน 8 ประการของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาอุดรดิตถ์ ปี การศึกษา 2550.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมไทย. กรุงเทพมหานคร :อักษรเจริญทัศน์.
- วิทย์ วิศุทเวทย์ (2540). ปรัชญาทั่วไป มนุษย์ โลก และความหมายของชีวิต. อักษรเจริญทัศน์. : กรุงเทพฯ
- สาโรช บัวศรี. (2549). การศึกษาและจริยธรรม. กรุงเทพฯ: กริดส์ดีไซน์แอนด์คอมมูนิเคชั่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2552). วิสัยทัศน์สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2558 จาก <http://www.vec.go.th>
- สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2557). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. จาก <http://bsq2.vec.go.th/course/In/inh04.htm>

สุณี คุ่มมือ. (2550). การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่อตนเองด้วยกิจกรรมบทบาทสมมุติสำหรับนักศึกษาชั้นปฐมวัยปีที่ 2 การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุมน อมรวิวัฒน์ และคณะ (2540). ทำไมต้องปฏิรูปการเรียนรู้ . วารสารครุศาสตร์.

Jewell, P. (2001). Measuring moral development: Felling, thinking, and doing. Flinders University. The New Zeland Journal of Gifted Education, 13(1), 9.

Kohlberg, L. (1976). Moral stages and moralization: The cognitive developmental Approach. New York: Holt, Rinehart and Winston.

Tor W. Andreassen. (2000) “Antecedent of to Satisfaction with Service Recovery” The European Journal of Marketing, Vol 34.

Yessen, S.R. (1976) “Moral Reasoning from the Perspective of Other,” Child Development. 5(47). (June, 1976 : 551-555)